

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Herrens Huus var lagt i Støvet

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Herrens Huus var lagt i Støvet", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole*. - 1946, 1944-1964, s. 177. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid82587/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

- Paa Vinter streng der fulgte Vaar,
I Aanden nu Guds Folk opstaaer,
Og Aand kan Støv oplive!
- 16 Hvor gjennem atten hundred Aar
Man Christi Kirke skued,
Vi nys kun saae en Kirkegaard,
Hvert Barne-Hjerte grued,
Men Snildhed var det af vor Drot,
Thi Død kun vorder klart til Spot,
Naar den af Seiren praler.
- 17 End har paa Jord vi Herrens Grav,
Hvoraf, trods Dødens Lænker,
Opstaaer ved Herrens Vandringsstav
Hver Sjæl, sig der nedsænker,
Det gjælder Christi Menighed,
Af *Daaben*, før det Verden veed,
Opstaaer den seierkrandset!
- 18 Ja, Helveds Porte kom tilkort,
Trods alle Fjendens Rænker,
Den store Steen er væltet bort,
Og sprængt er Dødens Lænker;
Stat op, Guds Folk, Hans Hænders Værk!
Lad Verden see, vor Drot er stærk,
Almægtig vor *Gjenløser!*

No. 55.
Serubabel.

Egen Melodi af *H. Mathison-Hansen.*

- 1 Herrens Huus var lagt i Støvet,
Glemmt al *Davids* Herlighed,
Israel, sin Kraft berøvet,
Sank til Spot i Trældom ned,

Sørged dybt ved *Babels* Floder
Over *Sion* Folke-Moder.

- 2 Under *Cyrus* Haabets Stjerne
For os dog oprandt paany,
Hjemlov fik vi fra det Fjerne,
Hyttetag i *Davids* By,
Og, trods alle dem, os hade,
Helligdom paa Tempel-Stade.
- 3 Tarveligt var Alt tilvisse,
Smagløst, fattigt, lavt og smaat,
Oldinger, med Sne paa Isse,
Kinden bleg og Øiet vaadt,
Sulked dybt: ak, meer ei findes
Herligheden, vi kan mindes.
- 4 Græder ei, I gamle Svende!
Raabte brat en Seer prud:
Herrens Lampe kækt I tænde!
Han er alle Slægters Gud!
Hans er Sølv, Hans er Guld,
Hans er Solen, Hans er Muldet!
- 5 Herren siger: trods det Første,
Lille-Templets Herlighed
Blive skal paa Jord den Største,
Her neddaler Himlens Fred!
Derfor, Gamle, ei I vrage
Hyttetag til Høitidsdage!
-

No. 56. *)

- 1 Kom, lad os prise de herlige Mænd,
Forfædrene vore fuldgæve!

*) Efter *Syrachs* Lovsang Kap. 44--50.